

Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies

களஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI &

Global Indexing | Google Scholar Impact Factor

DOI: <https://doi.org/10.63300/kijts15sp012026.93>

<https://ngmtamil.in/>

பண்டைய தமிழரின் மருத்துவ முறைகள்

(ANCIENT TAMIL MEDICAL SYSTEMS)

முனைவர் சு.லலிதா

இணைப்பேராசிரியர் - தமிழ் (S&H), வேளாளர் பொறியியல் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி

திண்டிவல், ஈரோடு - 12

Corresponding Email: velalarlalithatamil@gmail.com

1. ஆய்வு நோக்கம்

பண்டைய கால மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வியலை வாழ்ந்தனர். இயற்கைக்குப் புறம்பாக எது ஒன்றையும் செய்வதற்குப் பயப்பட்டனர். அறிவியல் யுகமான இன்றைய காலகட்டங்களில் இருக்கும் மருத்துவ முறைகளுக்கே சவால் விடும் வண்ணம் மருத்துவ முறைகளில் சிறந்து விளங்கினர். அவ்வாறு அவர்கள் சிறந்து விளங்கிய மருத்துவ முறைகள் அவர்கள் படைத்த இலக்கியங்களிலும் வெளிப்பட்டுள்ளது என்பதை விளக்குவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது.

2. ஆய்வு அணுகுமுறை

பண்டைய கால மக்களின் இயற்கை சார்ந்த மருத்துவ முறைகளை ஆராய்ந்து விளக்குவதால் இந்த ஆய்வுக்கட்டுரையில் இடம்பெறும் ஆய்வானது விளக்கமுறை ஆய்வாக (Descriptive Research Design) மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

3. குறிப்புச்சொற்கள்

காமநோய் - யாக்கை - பிணி - மருந்து - புண்.

4. ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலக்கியம் என்பது காலக்கண்ணாடி. அது வெறும் எழுத்து மட்டுமல்ல. அது ஒரு சமுதாயத்தின் வாழ்வியல். அதில் பல்வேறு உண்மைகள் புதைந்துள்ளன. கடினமான சூழல்களை எளிமையாகக்

கடப்பதற்குப் பல்வேறு காலகட்ட இலக்கியங்களே துணைசெய்கின்றன. அதன் அடிப்படையில் ஆராய்ந்துப் பார்க்கும்போது பண்டைய கால இலக்கியங்கள் பல்வேறு மருத்துவ முறைகளை நமக்கு எடுத்தியம்புகின்றன. எந்தவொரு அறிவியல் வளர்ச்சியும் இல்லாத பண்டைய காலத்தில் இயற்கை என்ற ஒன்றை மட்டுமே வைத்துக்கொண்டு எல்லாவிதமான நோய்களுக்கும் மிகவும் கைதேர்ந்த முறையில் நிரந்தரமான தீர்வினைக் கண்டு மகிழ்வான வாழ்க்கையைப் பண்டைய கால மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை ஆராய்ந்து இவ்வாய்வுக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

5. முன்னுரை

இலக்கியங்கள் கற்பனை நயத்தையும், வரலாற்றையும் கூறுவன மட்டுமல்ல. அக்கால மக்களின் நடைமுறைகள், அவர்களின் பழக்கவழக்கங்கள் மட்டுமின்றி, பல அறிவியல் செய்திகள் மற்றும் மருத்துவத்தையும் தங்கள் எண்ணங்களில் தோன்றிய கற்பனை நயத்தோடு இயற்றி மக்களின் நலன் காக்கப் பக்குவமாகவும் படைக்கப்பட்ட ஒரு கலையே இலக்கியங்கள் ஆகும். வெறும் சுவை உணர்வை மட்டுமல்லாது பல செய்திகளையும் அரிய கண்டுபிடிப்புகளையும் கொண்டவை எனலாம். இலக்கியங்களைத் தங்கள் ஆத்ம திருப்திக்காக எழுதாமல் தங்களின் அனுபவங்களையும் தங்களின் வாழ்க்கையில் நடந்த நிகழ்வுகளையும் செய்திகளாகக் கொடுத்தனர் பண்டைய கால மக்கள். இன்றைக்குத் தேவையான பல்வேறு நோய்களுக்கான மருத்துவ முறைகளைப் பண்டைய காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே கண்டுபிடித்துப் பயன்படுத்தி மகிழ்ந்திருந்த பல்வேறு மருத்துவ முறைகளையும் ஆராய்ந்து விளக்குவதாக இவ்வாய்வுக்கட்டுரை அமைகின்றது.

பண்டைய தமிழர்களின் மருத்துவ முறையானது பிற்காலத்தில் "சித்த மருத்துவம்" என்ற அடையாளத்தைப் பெற்றது.² பதினெண் சித்தர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்ட இம்முறை, மனித உடலின் வாதம், பித்தம், கபம் ஆகிய முத்தாதுக்களின் சமநிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டது.²

6. நோய் மற்றும் பிணிக் கோட்பாடுகள்

சங்க அகத்திணைப் பாடல்களில் நோய் என்ற சொல் அதிகம் பயின்று வந்துள்ளது. காதல் வயப்பட்ட தலைவியின் நிலையை அரற்றுதலும் மெலிதலும் கொண்ட மனோ-உடலியல் சார்ந்த 'காமநோய்' என்றும், அந்நோய் தீர்க்கும் சிறந்த மருத்துவனாகக் காதலனையும் குறியீடாகக் கூறியுள்ளனர். உடலின் சமநிலையைப் பேணுவதையும் நோயற்ற கட்டமைப்பையும் திருமுருகாற்றுப்படை பின்வருமாறு சுட்டுகின்றது ¹:

“நோயின்றிஇயன்றயாக்கை” (திருமுருகாற்றுப்படை- வ- 183) ¹

இதனைப் போலவே சிறுபாணாற்றுப்படையின் இறுதியிலுள்ள தனிவெண்பா ஒன்றில் நோய் தீர்க்கும் மருந்து குறித்த குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. மேலும் கலித்தொகை, 60 ஆம் பாடலில் “நோய்தீர்மருந்து” என்ற தொடர் இடம்பெற்றுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

குறிப்பாகக் கூறவேண்டுமாயின், உடலையும் மனதையும் வருத்தும் நோய்களைக் குறிக்க 'பிணி' என்ற சொல்லையும் அவர்கள் பயன்படுத்தினர். இந்தப்பிணியைப் பண்டைய இலக்கியங்களில் மனம் சார்ந்த காமநோயாகவும், நடுக்கம் தரும் உடற்பிணியாகவும் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றனர்¹:

“உயங்குபிணிவருத்தமொடுஇயங்கல்செல்லாது” (நற்றிணை – பா 46)¹

“பெண்டிரும்பிணியுடையீரும்” (புறநானூறுபா – 09)¹

“நடுங்குபிணி” (நற்றிணை – 262)¹

இப்பாடல் வரிகள் பிணி என்ற சொல்லை அவர்கள் காமம் சார்ந்தும், உடலின் நடுக்கம் மற்றும் பலவீனம் சார்ந்தும் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை விளக்குகின்றன. சங்க காலத்திற்குப் பிந்தைய இலக்கியங்களான மணிமேகலை மற்றும் யசோதர காவியம் போன்றவற்றிலும் தொழுநோய் போன்ற தீவிரமான நோய்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.⁸ கலித்தொகையில் 'கருங்குட்டம்' என்ற கடுமையான தோல் நோயின் அறிகுறிகளாக உதடுகள் சுருங்குதல், முடி உதிர்தல் மற்றும் தோல் நிறம் மாறுதல் ஆகியவை சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.⁸ திருமூலரின் திருமந்திரத்தில் இருமல், சோகை, காய்ச்சல், தொண்டை வலி மற்றும் மாரடைப்பு போன்ற பல நோய்களைப் பற்றிய விரிவான உடற்கூற்றுத் தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.⁸

7. மருந்து மற்றும் செரிமானத் தத்துவம்

'உந்து' என்றால் தள்ளுதல் என்பது பொருள். மரு + உந்து சேர்ந்ததே மருந்து ஆகும். 'மருஉந்து' என்றால் மீண்டும் தள்ளுதல் என்பது பொருள். அதாவது, ஏற்கனவே உடம்புக்குள் சென்ற ஒன்று செரிமானம் ஆகாமல் தேங்கி நிற்கும்போது, அதற்குப் பதிலாக மீண்டும் மற்றொன்றைச் செலுத்தித் தள்ளுவதே மருந்து எனப்பட்டது. சாப்பிட்ட உணவு முழுமையாகச் செரிமானம் ஆவதற்கான போதிய நேரத்தினை அளித்து, அதன் பிறகு பசியறிந்து உண்பவருக்கு உடலைப் பேணத் தனித்த மருந்தே தேவையில்லை என்பதைத் திருவள்ளுவர் பின்வரும் குறட்பா மூலம் தெளிவுறுத்துகிறார்¹:

மருந்தெனவேண்டாவாம்யாக்கைக்குஅருந்தியது அற்றதுபோற்றிஉணின்” (திருக்குறள் - 942)¹

8. மருத்துவம் மற்றும் உடலியல் அறிவியல்

மருத்துவம் என்பது நோய்களைக் குணப்படுத்துவதற்கான அறிவியல் முறை ஆகும். இதனை நோய்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும், அவற்றைக் குணப்படுத்துவதற்கும், மீண்டும் அவை வராமல் தடுப்பதற்கும் உதவும் முறையான அறிவியல் செயல்பாடாக நம் முன்னோர்கள் கருதினர். இவ்வகைச் செயல்பாடுகள் மூலம் மனிதர்களின் உடல்நலனைப் பேணவும், இழந்த ஆரோக்கியத்தை மீள்விக்கவும் முடியும்.

பண்டைய காலத்தில் தாவரங்கள், விலங்கின் உறுப்புகள், கனிமங்கள் ஆகியவை இந்த மருத்துவ முறைகளில் முதன்மையாக இடம்பெற்றிருந்தன. சித்த மருத்துவத்தில் மருந்துகள் தாவரங்கள் (மூலிகை), தாதுக்கள் (கனிமங்கள்) மற்றும் ஜீவவகுப்பு (விலங்கினப் பொருட்கள்) என முப்பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டன.⁷ உதாரணமாக, 'அகத்தியர் வைத்திய வல்லாதி 600' நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 'கடுக்காய் நெய்' (Kadukkai Nei) என்னும் பதினொரு மூலிகைகள் சேர்ந்த நெய் மருந்து, உடல் பருமனைக் (Obesity) குறைப்பதற்கும், காசநோய் மற்றும் சிறுநீரக நோய்களைக் குணப்படுத்துவதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது.⁰ நெய்யில் கரைக்கப்பட்ட மூலிகைச் சத்துக்கள் இரத்த-மூளைத் தடையைக் (Blood-Brain Barrier) கடந்து மூளை நரம்புகளைச் சென்றடையும் என்ற மேம்பட்ட மருந்தியல் கொள்கையினைப் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழர்கள் கண்டறிந்திருந்தனர்.⁰

9. பண்டைய இலக்கியங்களில் சிறப்பு மருத்துவப் பிரிவுகள்

9. பல்சார்ந்த மருத்துவமும் வாய்வழிச் சுகாதாரமும்

முற்காலத்தில் எழுத்துவடிவத்தில் தோன்றி, தற்போது செயல்வடிவமாக இருக்கும் மருத்துவத்திற்கு முழுமுதற் முன்னோடி நம் முன்னோர்களின் இலக்கியங்கள் என்பது உண்மையாகும். அறுவைச் சிகிச்சை முறை பற்றியும், கண் மருத்துவம் பற்றியும் தமிழ் இலக்கியங்களில் பல்வேறு குறிப்புகளைக் காணலாம். அவற்றுள் காலத்தால் மிகவும் தொன்மையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளதாகக் கூறப்படும் பின்வரும் பாடல் வரிகள் பல் பராமரிப்பு முறைகளை விளக்குகின்றன ¹:

“வேலுக்குப்பல்இருநூரும், வேம்புக்குப்பல்துலங்கும் பூவுக்குப்போகம்பொழியுங்காண்ஆலுக்கு தண்டாமறையாசாருவளேநாயுருவி கண்டால்வசீகரமாய்க்காண்” (தொல் - நூ-256) ¹

ஆராய்ச்சிக்குறிப்பு: இப்பாடல் வரிகள் மூல ஆவணத்தில் தொல்காப்பிய நூற்பா 256 எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பினும் ¹, சித்த மருத்துவ மற்றும் இலக்கிய ஆய்வு வட்டாரங்களில் இது தேரையர் சித்தரின் 'பதார்த்த குண சிந்தாமணி' (பாடல் 1309) நூலின் வரிகளாக அறியப்படுகிறது.²

இப்பாடலின் படி, பற்கள் நீண்ட காலம் நல்ல ஆரோக்கியத்தோடு இருக்க வேண்டுமாயின் ஆலங்குச்சி, வேப்பங்குச்சி அல்லது நாயுருவி வேரைக் கொண்டு பல் துலக்க வேண்டும் என்று நம் முன்னோர்கள் வலியுறுத்தினர்.

- **வேல் (கருவேல மரக்குச்சி):** பற்களுக்குத் தேவையான உறுதியையும் வலிமையையும் அளிக்கிறது.²
- **வேம்பு (margosa/Azadirachta indica):** இதன் கசப்புத்தன்மை பற்களின் சொத்தையைத் தடுத்து ஒளியை உண்டாக்குகிறது.²
- **பூல் (நீர்ப்பூலா):** உடலின் வீரியத்தைப் பெருக்குகிறது.²
- **ஆல் (ஆலமரம்):** ஆல விழுதைக்கொண்டு துலக்கினால் பற்களுக்குத் தூண் போன்ற பலமும் லட்சுமி கடாட்சமும் உண்டாகும்.²
- **நாயுருவி (Achyranthes aspera):** இதன் வேர் பற்களைத் தூய்மைப்படுத்துவதுடன் முகத்திற்கு வசியத் தன்மையையும் (Vasikaramaam) நல்குகிறது.²

பண்டைய மக்கள் 'குகுடாசனம்' (Hen posture) என்ற அமர்வு நிலையில் அமர்ந்து, மூலிகைக் குச்சிகளின் முனையை மென்று தூரிகை போல மாற்றிப் பல் துலக்கும் 'தந்தவாதனம்' முறையைப் பயன்படுத்தினர்.⁴ பல் துலக்கிய பின்னர் நாவினை வழித்து, சுத்தமான நீரால் 12 முறை வாய் கொப்பளிக்க வேண்டும் என்ற விதிகளையும் வகுத்திருந்தனர்.⁴ மேலும், குப்பைமேனி (*Acalypha indica*) மற்றும் சிவனார் வேம்பு (*Indigofera aspalathoides*) போன்ற மூலிகைகள் பற்கள் மற்றும் ஈறுகளில் ஏற்படும் நோய்களையும் வாய் புண்களையும் குணப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்பட்டதாகப் பதார்த்த குண சிந்தாமணி குறிப்பிடுகிறது.³

9.2 புண்களுக்கான மூலிகை மருத்துவம்

உடலின் வெப்ப ஓட்டம், காற்றோட்டம், இரத்த ஓட்டம் ஆகியவை சீராக இருந்தால்தான் உடல் இயங்கும். இவற்றில் ஏதேனும் தடைபட்டால் புண் மற்றும் கடுமையான வலி ஏற்படும். அந்தத் தடை தொடர்ந்து நீடித்தால் மரணம் ஏற்படும் என்பதே நம் முன்னோர்கள் கண்டறிந்த உடலியல் உண்மை. அதன் அடிப்படையில் பண்டைய இலக்கியங்கள் புண்களுக்கான மருத்துவ முறைகளை மிகவும் நுணுக்கமாகக் குறிப்பிடுகின்றன.

மரத்தின் வேர்களும், தாவரங்களும், மூலிகைச் செடிகளும் எவ்வகையில் நோய் தீர்க்கும் மருந்தாக அமைகின்றன என்பதைப் புறநானூறு பின்வருமாறு விளக்குகிறது ¹:

“இரும்புசுவைக்கொண்டவிழுப்புநோய்தீர்ந்து

மருந்துகொண்மரத்தின்விள்வடுமயங்கி

வடுவின்றவடிந்தயாக்கையின் (புறம் - பா - 180) ¹

இப்பாடல் வரிகளின் மூலம், போர்க்களத்தில் இரும்பாலான கூரிய ஆயுதங்களால் பட்ட ஆழமான விழுப்புண்களுக்கு, அத்தி மரத்தின் பாலினையும், அதன்பட்டையையும் மருந்தாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பது தெளிவாகிறது. மருந்துக்காகப் பட்டையைச் சீவி எடுக்கும் போது மரத்தில் ஏற்படும் காயம் எவ்வாறு தழும்பு இல்லாமல் ஆறிப் பழைய நிலையை அடைகிறதோ, அதைப்போலவே வீரர்களின் உடலிலும் விழுப்புண்களின் வடுக்கள் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து பழைய தோற்றத்துடன் காணப்பட்டது என்பது இதன் மருத்துவ விளக்கமாகும்.⁸ மேலும், காயங்களிலிருந்து வடியும் இரத்தத்தை உடனடியாக நிறுத்தவும், அலற்சியைக் குறைக்கவும் உதிரவேங்கை (*Pterocarpus marsupium*) மரத்தின் பிசின்களும் பட்டைகளும் சிறந்த துவர்ப்பியாகவும் கிருமிநாசினியாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டன.²⁰

9.3 போர்க்கள அறுவைச் சிகிச்சையும் தையல் போடும் முறைகளும்

இரண்டாகவே பிளந்த ஆழமான காயங்களை அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் தையல் போட்டு அவற்றைக் குணப்படுத்தும் மருத்துவ முறைகள் சங்க காலம் தொட்டே இருந்துள்ளன. போரிலே விழுப்புண்பட்டுப் பிளந்த காயங்களை ஊசியும், நூலையும் கொண்டு மருத்துவர்கள் தைத்துக் குணப்படுத்தியுள்ளனர் என்ற அரிய செய்தியைப் பதிற்றுப்பத்து பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளது ¹:

“மீன்றேர்கொட்பிற்பனிக்கயமூழ்கிச் சிரல்பெயர்த்தன்னநெடுவெள்ளபசி நெடுVசிபரந்தவடு”
(பதிற்றுப்பத்து - 5-2) ¹

இதன் பொருள்: குளிர்ந்த குளத்திலுள்ள மீனைப் பிடிப்பதற்காகப் பாய்ந்து, அடுத்த நொடியே நீரை விட்டு மேலே பறந்து செல்லும் சிரல் (மீன்கொத்தி) பறவையின் வேகத்தைப் போல, மருத்துவர்கள் 'நெடுவெள்ளாசி' (வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட கூரிய ஊசி) மற்றும் நூல் கொண்டு போர்க்களத்தில் பிளந்த காயங்களை மிகவும் துரிதமாகத் தைத்து ஆற்றியுள்ளனர் என்பதாகும்.²¹ வெள்ளியாலான ஊசியானது கிருமித் தொற்று ஏற்படாமல் தடுக்கும் தன்மையுடையது என்பதால் அது பயன்படுத்தப்பட்டது.²²

மேலும், போர்க்களத்தில் உடலில் ஆழப் பதிந்த உலோகத் துண்டுகளை வாள் கொண்டு கீறி எடுத்த பின்னர், அப்புண்ணைச் சுட்டு (Suttigai/Thermal Cauterization) மூடும் முறையும் கையாடப்பட்டுள்ளது.³ இதனைப் பின்வரும் ஒப்பீட்டுத் தரவுகள் மற்றும் மேலதிக இலக்கியச் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன:

- **சுட்டிகை (Thermal Cauterization):** முல்லைக்கலி மற்றும் நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தப் பாடல்கள் உடம்பில் பட்ட காயங்களைச் சுட்டுப் பழுக்க வைக்கும் காரம் மற்றும் அக்கினி சிகிச்சை முறைகளை விவரிக்கின்றன.³
- **செயற்கை உறுப்புப் பொருத்துதல் (Prosthetics):** போர்க்களத்தில் காலை இழந்த பொற்கைப்பாண்டியன் என்ற மன்னனுக்குத் தங்கத்தாலான செயற்கைக் கால் பொருத்தப்பட்ட செய்தி சங்க இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ளது.³

9.4 மகப்பேறு சார்ந்த மருத்துவமும் வயவுக்காலப் பராமரிப்பும்

மகப்பேறு மற்றும் கருவுற்ற பெண்களின் உடலியல் ஆரோக்கியம் குறித்த மருத்துவச் செய்திகளையும் பண்டைய இலக்கியங்களில் சுட்டியுள்ளனர். கருவுற்ற பெண்கள் மசக்கை நோய் (Pregnancy sickness/Pica) உடையவராக இருப்பர் என்பதனால் அவர்கள் புளிப்பான பண்டங்கள் மற்றும் களிமண் உருண்டைகளைப் பிறர் யாரும் அறியாத வண்ணம் விரும்பி உண்பர் என்ற செய்தியைப் புறநானூற்றுப் பாடல் வரிகள் காட்டுகின்றன¹:

“பிறர்மண்ணுண்ணும்செம்மல்நின்னாட்டு வயவுறுமகளிர்வேட்டுணிநல்லது
பகைவருண்ணஅருமண்ணினையோ” (புறம்பா – 25)¹

இப்பாடலின்படி, மன்னனின் வீரத்தால் பகைவர்கள் எவரும் அவனது நாட்டின் மண்ணைக் கைப்பற்றி உண்ண (ஆள) முடியாது.²⁴ ஆனால், அந்த மண்ணை அவனது நாட்டில் வாழும் கர்ப்பிணிப் பெண்கள் மட்டுமே தங்களின் மசக்கைக் காலத்தில் ஆசையோடு உண்பார்கள்.²⁴ நவீன மருத்துவத்தில் கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு ஏற்படும் இரும்பு மற்றும் கால்சியம் சத்துக் குறைபாடுகளின் காரணமாகவே அவர்களுக்கு மண் உண்ணும் 'பைகா' (Pica) என்ற பழக்கம் ஏற்படுகிறது என்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது.²⁵

மேலும், பிரசவக் காலத்தில் தாய்க்கும் குழந்தைக்கும் தொற்று நோய்கள் பரவாமல் தடுக்க, வேப்பிலை, வெண்கடுகு (ஐயவி) மற்றும் விளக்கெண்ணெய் ஆகியவற்றைக் கொண்டு புகை போடுதல் மற்றும் பேய்க்காப்பு (Antiseptic/Aseptic measures) இடுதல் போன்ற முறைகளைப் பின்பற்றினர்.²⁶

10. மருத்துவ நுட்பங்களின் ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வு

பண்டைய தமிழர்கள் கையாண்ட மருத்துவ முறைகளையும், அவற்றுக்கு இணையான தற்கால நவீன மருத்துவப் பயன்பாடுகளையும் கீழேயுள்ள அட்டவணை 1 விரிவாக விளக்குகிறது.³

அட்டவணை 1: பண்டைய தமிழ் மருத்துவ நுட்பங்களும் நவீன மருத்துவ இணைகளும்

வ.எண்	பண்டைய மருத்துவ முறை / கலைச்சொல்	இலக்கியச் சான்று	நவீன மருத்துவ இணை (Modern Equivalent)	உடலியல் / மருத்துவ முக்கியத்துவம்
1	நெடுவெள்ளாசி தையல்	பதிற்றுப்பத்து (5:2) ¹	Surgical Suturing (Silver Needles)	பிளந்த தசை மற்றும் தோலைத் தையல் மூலம் ஒட்டவைத்தல் ²¹
2	சுட்டிகை	முல்லைக்கலி / திவ்ய பிரபந்தம் ³	Thermal Cauterization	வெப்பத்தின் மூலம் இரத்தக் குழாய்களை மூடி இரத்தப்போக்கை நிறுத்துதல் ³
3	விள்வடு மயங்குதல்	புறநானூறு (180) ¹	Scarless Wound Healing	மூலிகைப் பூச்சுகள் மூலம் தழும்புகள் இன்றி காயங்களை ஆற்றுதல் ¹⁸
4	நெய் மற்றும் ஐயவிக் காப்பு	தொல்காப்பியம் / புறநானூறு ²⁶	Aseptic & Antiseptic Care	கிருமிநாசினிப் புகை மூலம் மகப்பேறு அறை மற்றும் புண்களைப் பாதுகாத்தல் ²⁶
5	கண் மாற்றுச் சிகிச்சை	பெரியபுராணம் ¹¹	Corneal Transplantation / Grafting	பழுதடைந்த விழித்திரையை அகற்றிப் புதிய விழித்திரையைப்

				பொருத்துதல் ¹¹
6	கபால சிகிச்சை	போகர் 7000 ¹¹	Craniotomy / Neurosurgery	மூளை மற்றும் மண்டையோட்டுப் பகுதி அறுவைச் சிகிச்சைகள் ¹¹

அடுத்ததாக, வாய்வழிச் சுகாதாரத்தை மேம்படுத்தப் பண்டைய மருத்துவ நூலான 'பதார்த்த குண சிந்தாமணி'யில் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ள முக்கிய மூலிகைகளின் வேதிப் பண்புகள் அட்டவணை 2-இல் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.²

அட்டவணை 2: வாய்வழிச் சுகாதார மூலிகைகளின் வேதிப்பண்புகள்

தாவரவியல் பெயர் (Botanical Name)	தமிழ்ப் பெயர்	செயலுறு மூலக்கூறுகள் (Active Phytochemicals)	வாய்வழிச் சுகாதாரப் பயன்கள்	இலக்கியப் பயன்பாட்டுப் பதிவு
<i>Azadirachta indica</i>	வேம்பு	Azadirachtin, Nimbin, Nimbidin ²⁷	கிருமிநாசினி, பல் சொத்தைத் தடுப்பு, ஈறு வீக்கம் குறைத்தல் ¹⁴	தொல்காப்பியம் (256) / பதார்த்த குண சிந்தாமணி ¹
<i>Achyranthes aspera</i>	நாயுருவி	Saponins, Achyranthine, Alkaloids ¹³	ஈறுகளைப் பலப்படுத்துதல், உமிழ்நீர்ச் சுரப்பைத் தூண்டுதல் ¹²	தொல்காப்பியம் (256) ¹
<i>Ficus</i>	ஆல்	Sterols, Flavanols,	பற்களுக்கு உறுதி	தொல்காப்பியம்

<i>bengalensis</i>		Tannins ¹⁴	அளித்தல், ஈறு இரத்தக் கசிவைத் தடுத்தல் ¹⁴	(256) ¹
<i>Acalypha indica</i>	குப்பைமேனி	Acalypus, Acalyphine, Tannins ²⁸	கடுமையான பல்வலி, ஈறு வீக்கம் மற்றும் வாய் புண்களைக் குணமாக்கல் ¹⁶	பதார்த்த குண சிந்தாமணி (பக்கம் 179) ¹⁶
<i>Indigofera aspalathoides</i>	சிவனார் வேம்பு	Flavonoids, Glycosides, Terpenoids ¹⁷	பற்களின் வேர்ப்பகுதியைக் காத்தல், வாய் புண்களை ஆற்றுதல் ¹³	சித்த மருத்துவ ஏடுகள் ¹⁷

11. முடிவுரை

உண்ட உணவு செரித்த பின்பா உன்னும் முறையையும், மீண்டும் பசிக்கும்போது உணவு உண்ணும் முறையையும் தங்கள் வாழ்வில் வழக்கமாகக் கொண்டாலே நாம் வாழ்வாங்கு வாழலாம். இந்த முறையில் வாழ்பவருக்குத்தான் 'மருந்தென வேண்டாவாம்' என்று வள்ளுவரும் விளக்குகின்றார். இத்தகைய வாழ்வியலை மேற்கொள்ளாமல் மனம் போன போக்கில் வாழும்போது பல்வேறு இடர்ப்பாடுகளுக்கு ஆளாக நேரிடும் என்பதே உண்மை. பல், கண்பார்வை போன்றவற்றுக்கான மிக எளிய மருத்துவ முறைகளைப் பண்டைய கால இலக்கியங்கள் மிகவும் நுட்பமாக விளக்குகின்றன. இவை மட்டுமின்றி, அறுவைச் சிகிச்சை, மகப்பேறு மருத்துவ முறைகள் என்று உயர்ந்த மருத்துவ முறைகளும் கூட பண்டைய மக்களால் மிகவும் சிறந்த முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்பது இக்கட்டுரையின் மூலம் புலனாகும். இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட இன்றைய காலகட்டத்திலும் பல்வேறு அறிவியல் வளர்ச்சி ஏற்பட்டாலும்கூட இன்றைய மருத்துவ முறைகளுக்குச் சவால் விடும் வண்ணமே பண்டைய கால மருத்துவ முறைகளும் இருந்துள்ளது என்பதே யாரும் மறுக்க முடியாத உண்மை.

12. துணைநூற்பட்டியல் (References)

- [1]. Kesigan, Puliyur, commentator. *Pathittrupathu Moolamum Urayum*. Saradha Pathippagam, 2011.
- [2]. National Commission for Indian System of Medicine. *Siddha Surgery Curriculum (SIDPG-AB-AM)*. NCISM, 2022.¹
- [3]. Parimelalhagar, commentator. *Thirukkural*. Pari Nilayam, 2000.
- [4]. Pillai, N. Kandasamy. *History of Siddha Medicine*. Department of Indian Medicine and Homoeopathy, 1979.⁶
- [5]. Raghava Iyengar, R., commentator. *Natrinai*. Annamalai University, 1940.
- [6]. Saha, Rajsekhar, and Azhar Ahmed. "Phytochemical Constituents and Pharmacological Activities of *Acalypha indica* Linn: A Review." *International Journal of Chemical and Biological Sciences*, vol. 6, no. 2, 2024, pp. 104-106.³⁰
- [7]. Sreenivasan, G., et al. "A Critical Literary Review of Ancient Tamil Siddha Medicine Insights." *Journal of Indian Medicine and Heritage*, vol. 9, no. 4, 2023, pp. 201-215.³
- [8]. Subramanian, S. V., commentator. *Thirumurugatrupadai*. Manivasagar Pathippagam, 1992.
- [9]. Subramanian, S. V., editor. *Purananuru Moolam Muzhuvathum*. Manivasagar Pathippagam, 1990.
- [10]. Thirugnanasambandham, S., commentator. *Tolkappiyam: Porulathigaram Moolamum Urayum*. Kathir Pathippagam, 2000.

13. முரண்பாடுகளின் பிரகடனம் (Author Declaration for Conflict of Interest)

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் ஆசிரியர் என்ற முறையில், இந்த ஆய்வை மேற்கொள்வதிலோ அல்லது இதன் முடிவுகளை வெளியிடுவதிலோ எனக்கு எவ்விதமான நிதி சார்ந்த, வணிக ரீதியான அல்லது தனிப்பட்ட முரண்பாடுகளும் (Conflict of Interest) இல்லை என்று இதன் மூலம் பிரகடனம் செய்கிறேன்.